EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

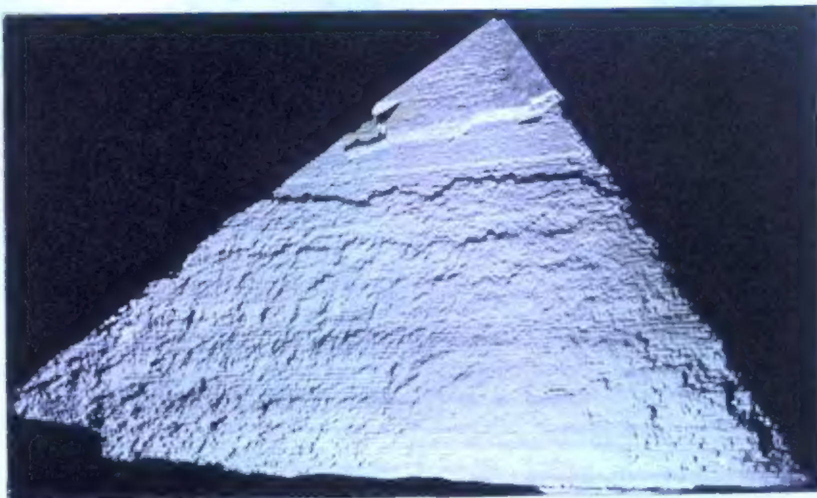
Nr. 30 25 juli 1964

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, BESTE VRIENDEN!

WIE verre reizen doet.... Ja, die mensen kunnen veel vertellen. Zulke mensen zijn de heer en mevrouw Tadema. Ze zijn bijvoorbeeld in Egypte geweest en vertellen jullie iets over de belangrijkste bouwwerken van dit land, de piramiden. Jullie weten natuurlijk allemaal wel wat een piramide is, maar hoe zijn ze op het idee gekomen zo'n gevaarte te bouwen, hoe hebben ze hem gebouwd en waar is hij voor bestemd? Op al deze vragen vinden jullie een antwoord op pagina 15, waar je alles kunt lezen wat je weten wilt over deze KOLOSSEN UIT DE OUDHEID. Om ook nog eens te zien hoe alles in elkaar zit, staat er op pagina 16 en 17 een mooie PEP-plaat, waarop de oudste, de grootste, en de bekendste piramide staat afgebeeld. De Toer der Verenigde Naties. Ooit van gehoord? Kijk dan maar eens gauw op de pagina's 22, 23 en 24 van dit nummer. Die toer is een jaarlijks terugkerende fietstocht georganiseerd door „Ome Joop" Legerstee, waaraan jongens van jullie leeftijd deelnemen. Het is een Tour de France in het klein, met etappes en een gele trui en niet alleen een gele trui.... ook een PEP-trui! — Jongens die graag wandelen, kunnen genieten op pag. 10 en 11, waar Bob Spaak vertelt over Keesie de Tippelaar en de Vierdaagse, die volgende week in en rond Nijmegen gehouden zal worden. Hugo Hooftman vertelt iets over de Hurricane, het beroemde en beruchte jachtvliegtuig uit de oorlog, en postzegelliefhebbers komen deze week ook weer aan hun trekken. Helemaal achterin begint Kuifje zijn nieuwe avontuur „De Schat van Scharlaken Rackham"!

De tweede piramide van Gizeh in een belichting waar geen Farao ooit van heeft kunnen dromen!

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

PORTLAND

Ken je het volgende spelletje? Je vraagt aan een vriend: „Weet je wat een saxofoon is?" Natuurlijk kent hij dat muziekinstrument. Daarna vraag je hem of hij ook weet wat een saxement is. Je hebt alle kans, dat hij het niet weet.
Een „saxement" is ook niets; een „zak cement" wèl! Je vriend moest het weten, want je hebt het duidelijk gevraagd!
Nu we het toch over cement hebben.... dit spul wordt dikwijls „portland" genoemd. Port en land zijn echter ook aparte woorden. Op de steiger staan ze los van elkaar en jij moet nu proberen ze bij elkaar te brengen. Je doet dat letter voor letter. In de rij vakjes onder port zet je een nieuw woord waarin één letter van port veranderd is in één letter van land. De overige letters laat je op hun plaats staan. In de rij daaronder zet je wéér een woord, door van het woord daarboven alleen maar één letter te veranderen. Op dezelfde wijze krijg je in de volgende rij wéér een woord en als je daar één letter van verandert, krijg je „land".
Wij vragen je dus: welke drie èchte woorden (dus niet zomaar wat letters die niets betekenen!) heb je nodig om van port naar land te komen? Schrijf die drie woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 30 juli naar: Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 30.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 23 ZIJN:

1e prijs: Doortje Vos, Nieuwstr. 17, Druten (Gld.); 2e prijs: Jan Poelstra, Kerkstraat 23, Munnekezijl (Fr.); 3e prijs: Selma Schieveld, Jos. Jittastr. 7, Amsterdam; 4e prijs: Kinderen Schrijver, Elect. v. Luikstr. 23, Gorinchem.
De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuis gestuurd.

De oplossing van prijsvraag nr. 28:

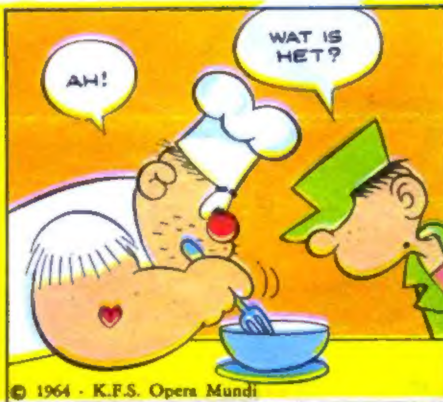
KAT
IDA
LOK

PRIJZEN:

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeld camera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

FLIPPIE FLINK

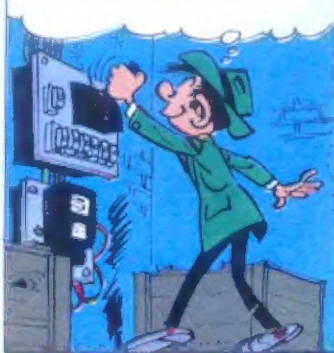

Ton en Tineke

door Franquin

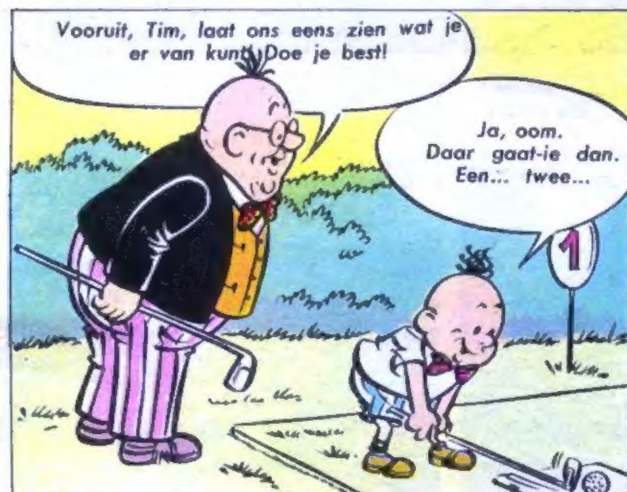

Juist als Pep een rustige vakantie denkt te gaan houden, komen professor Bombast en diens twee neefjes Tim en Tam bij hem logeren. Het zijn echte lieverdjes, die twee, maar niet heus....
Leve de vakantie !

Wat aardig van je, Pep, om ons uit te nodigen voor een partijtje midget-golf. Je zult zien dat ze even handig zijn als lief!

Vooruit, Tim, laat ons eens zien wat je er van kunt. Doe je best!
Ja, oom. Daar gaat-ie dan. Een... twee...
1

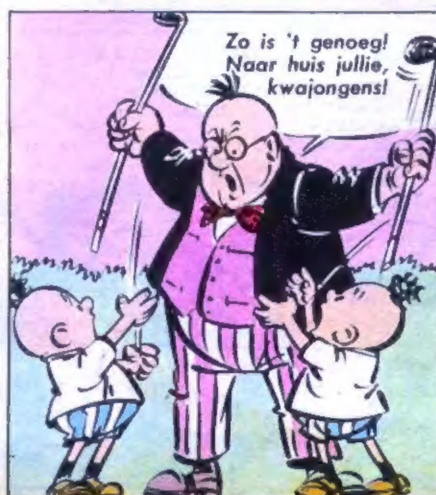

Au-oeoeoe!
Drie!
Hahaha! Lekker mis!

Nu ben ik aan de beurt. Opzij jij!

Hop-sakee!

Au! Oei! Help Au! Au!

Hahaha! Wat jij doet, lijkt meer op biljarten dan op golf, Tam!

Zo is 't genoeg! Naar huis jullie, kwajongens!

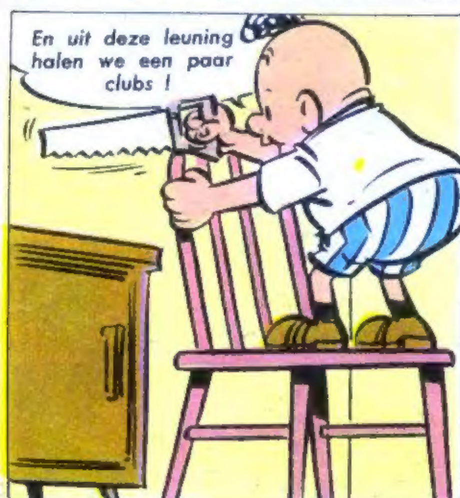

O, wat een ellende, daar zijn ze alweer. Dacht ik eindelijk een uurtje rust te hebben. Ze schijnen knap uit hun humeur te zijn!

WORDT VERVOLGD

DAN COOPER

Hoog in de lucht hangt de Kangoeroe, in zijn romp de Boemerang met Dan Cooper in de cockpit. Tijdens de officiële

in HET WAAGSTUK

proefvlucht hebben spionnen de bemanning, de testploeg en de twee uitvinders professor Cooper en Collins overmeesterd.

INTUSSEN

Niet in staat ook maar iets te doen, zit Dan Cooper in de Boemerang.

Verdraaid nog aan toe! Kan ik me dus als een lam naar de slachtbank laten brengen... Ik moet toch eens zien of ik niet....

Op hetzelfde ogenblik klinkt 't alarmsignaal op alle bases in het Hoge Noorden. Lafleur en Chatt zijn zojuist geland om brandstof te tanken en luisteren gespannen naar het bericht.

Hier volgt een dringende oproep voor alle piloten! Alle vliegers moeten zich onmiddellijk naar hun toestel begeven en opstijgen. Ik herhaal, onmiddellijk! Alle piloten . . . .

!?

Dat klinkt niet zo vrolijk. Kom jongens, we gaan weer . . .

Dat lijkt wel . . . . oorlog!

Maar ze zijn gek! Wij komen net aan?!

Ja, zo gaat dat. Sommige mensen werken dag en nacht.

Hé, jullie daar. Dat bevel om op te stijgen geldt óók voor jullie! Snel, naar je toestellen.

Maar wij zijn...

Niks te maren, opschieten. Jullie kunnen met mij in de jeep meerijden.

Maar wij begeleiden de Kangoeroe! We moeten hier wachten tot hij weer terug is, dus ik denk dat . . . .

Nou, des te meer reden om mee te gaan. Alle jagers worden namelijk ingeschakeld om het toestel neer te schieten. Het is je laatste kans om de Kangoeroe nog 'ns te zien.

WAT?

Spionnen zijn er op een of andere manier in geslaagd de oorspronkelijke bemanning te vervangen.

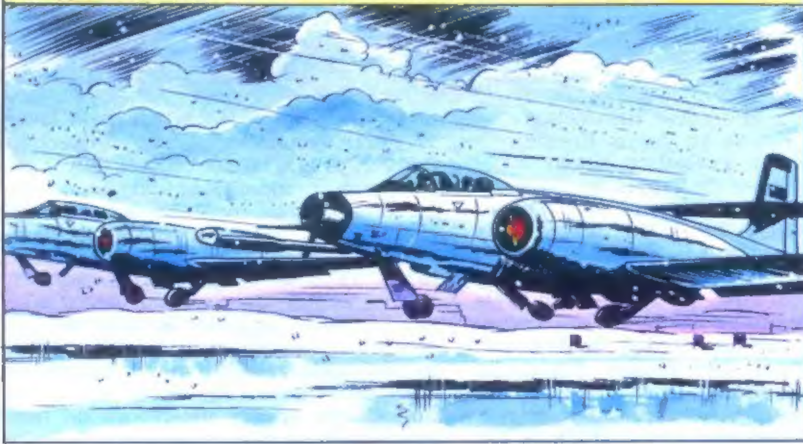
En nu moet het neergeschoten worden? En onze mannen dan?

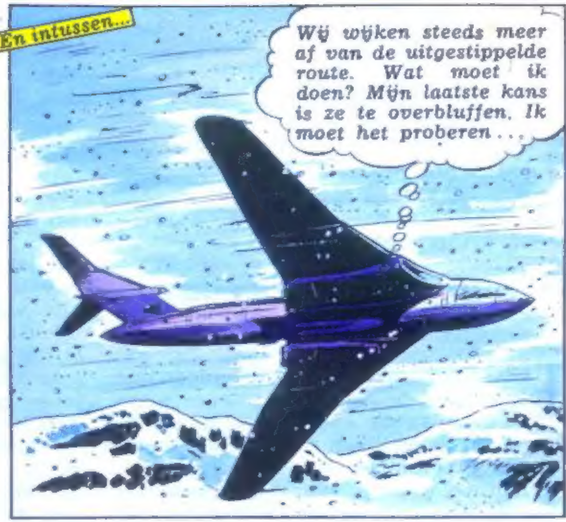
De eerste jets zijn al opgestegen, alle reserve-tanks zijn gevuld, munitievoorraad is ingeslagen. Chatt en Lafleur stappen met tegenzin in hun cockpit.

Chatt! Dit is misdadig! Wij zouden in koelen bloede onze vrienden moeten neerschieten . . . .

Het is verschrikkelijk; onze makkers . . . Ik hoop dat wij ze niet vinden . . .

Hou toch op met dat geklets! Vooruit, jullie kunnen weg.

WORDT VERVOLGD

KEESIE DE TI

BOB SPAAK

OP ZIJN

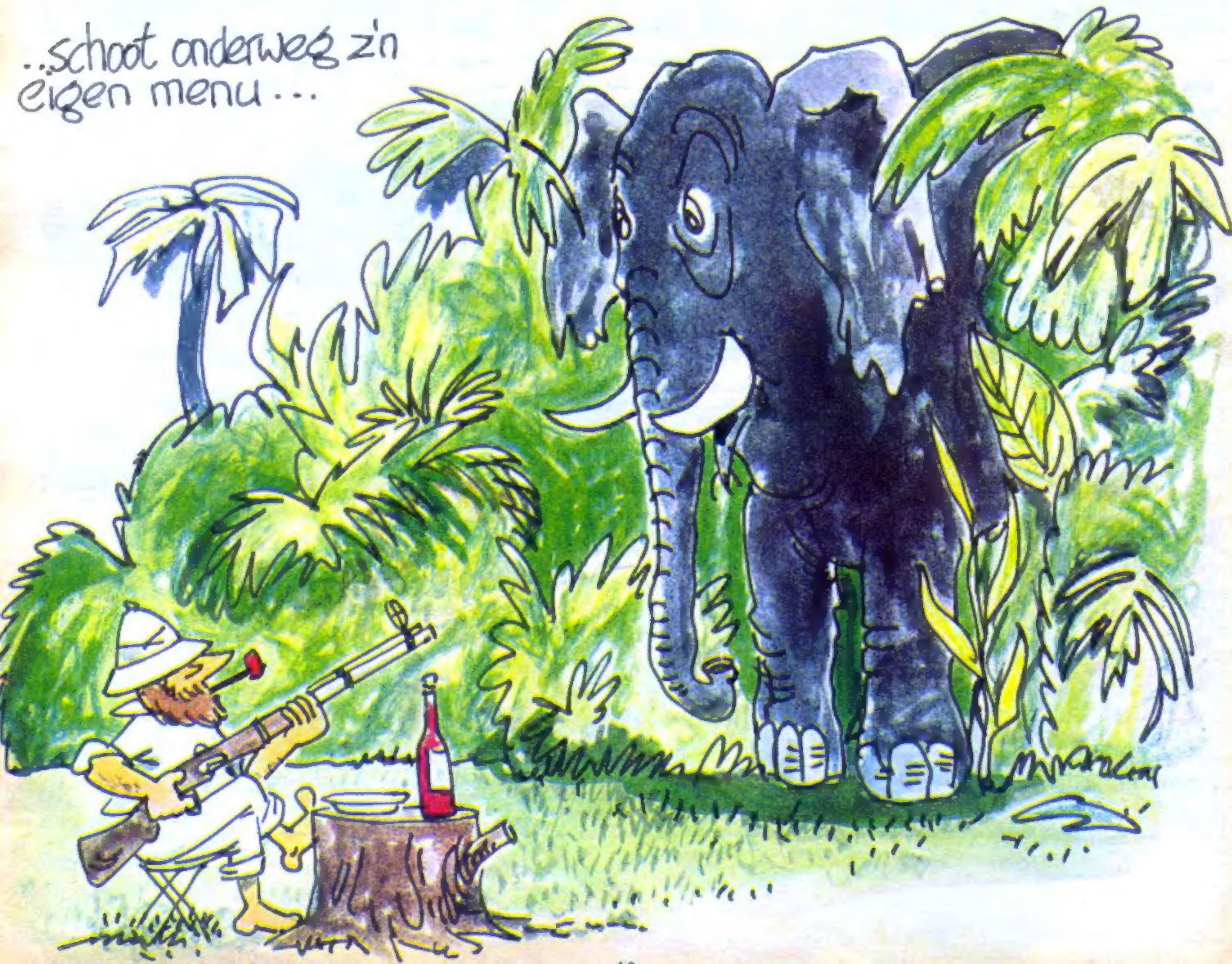
SPORTPRAATSTOEL

EEN paar weken geleden hadden we het over de Noorse hardloper Mensen Ernst, die enorme afstanden aflegde en daarbij een gemiddelde maakte van 200 km per dag! Inderdaad, ongelooflijk, maar 't schijnt echt gebeurd te zijn. Pas toen ik me realiseerde dat volgende week de „Vierdaagsen" in en om Nijmegen en Apeldoorn weer gehouden zullen worden, wandeltochten waarbij ook de nodige kilometers „verslonden" worden, toen herinnerde ik me dat we in ons eigen land ook iemand gehad hebben die voor wereldreizen te voet niet uit de weg ging; over deze onvermoeibare tippelaar wil ik ditmaal iets vertellen. Kinderen die in Breukelen wonen, kennen allemaal het wijsje dat daar ieder jaar op 3 oktober gezongen wordt, dat gaat zo:

„Er is maar ene goeie Breukelaar
En dat is Keesie en dat is Keesie,
Er is maar ene goeie Breukelaar
En dat is Keesie de Tippelaar."

Keesie de Tippelaar was een meneer die van 1843 tot 1913 leefde. Die meneer heette Cornelis Dudok de Wit en hij had veel geld, heel veel geld, hij was enorm rijk. Dat is-ie zijn hele leven gebleven en als je het mij vraagt dan heeft meneer Dudok de Wit van dat geld heel veel plezier gehad. Ze zeggen wel 'ns dat geld niet gelukkig maakt; maar ik hoor je vader al roepen dat 't wel erg gemakkelijk is om er wat van in voorraad te hebben. Ja, je vader heeft gelijk, geloof ik. Die meneer Dudok de Wit heeft er in ieder geval veel gemak van gehad. Hij was een hartstochtelijk wandelaar. Begrijp me goed: hij was niet tevreden met een straatje om, nee, als **Kees de Tippelaar** de kriebel in zijn benen kreeg, dan liep hij naar Parijs of naar Wenen! En hij kòn dat zo gemakkelijk doen, omdat hij geld had. Hij hoefde niet naar z'n baas en hij hoefde ook niet aan z'n vrouw te vragen of-ie op stap mocht, want hij had geen vrouw. Hij is zijn hele leven vrijgezel gebleven. Een wonderlijke man. Op zijn 21ste moest hij voor zaken naar Indonesië, dat toen nog Nederlands-Oost-Indië heette. Nou ja, ga maar na, dat moet in 1864 of daaromtrent geweest zijn, honderd jaar geleden. Toen hij de zakelijke beslommeringen achter de rug had, dacht Cornelis: „Kom jongens, ik loop 'ns een eindje om" en hij begon van Soerabaja in westelijke richting te wandelen. Heel Java over. Hij deed vervolgens nog enkele andere delen van de Indische Archipel aan, waarbij hij natuurlijk ook van schepen gebruik moest maken, maar zodra hij weer vaste grond onder de voeten had, was het wandelen geblazen.

Ik heb er geen flauw idee van hoeveel duizenden kilometers Kees de Tippelaar heeft afgelegd. Hij trok Noord-Amerika door, niet eenmaal, maar vier keer, hij liep in China en Japan en door Europa natuurlijk. En dat alles in een tijd dat de wegen nog niet waren wat ze tegenwoordig zijn, dat er veel en veel minder hotels en herbergen

PPELAAR

waren, en dat er ook veel minder mensen waren, zodat hij wel 'ns dagen gelopen zal hebben zonder iemand te ontmoeten. Maar de mensen kenden hem wel, want hij was vrijwel overal in de bewoonde wereld een beroemdheid, de man die te voet door de wereld trok. Ik heb meneer Dudok de Wit natuurlijk zelf niet gekend, maar ik heb zo links en rechts wel het een en ander over hem gehoord en gelezen. 't Moet een geweldig aardige, gastvrije man zijn geweest, die in zijn huis in Breukelen steeds vele gasten ontving. Een man bovendien die (ik zei je toch al dat hij heel rijk was) voor de Breukelaars veel deed, vooral dan voor de Breukelaars die geen of maar heel weinig geld hadden. En toch moet meneer Dudok de Wit ook een ietwat wonderlijke, vreemde man zijn geweest. Niet omdat hij maar vier uur per nacht sliep nee, dat vind ik niet vreemd, dat vind ik onnoemlijk flink! Om je de waarheid te zeggen, jongens, voor vier uur slaap zou **ik** niet eens naar bed, gaan, want dat vind ik de moeite niet. Maar Kees de Tippelaar had er genoeg aan en bovendien had hij ontzettend veel tijd nodig om de brieven, brief- en ansichtkaarten die hem van overal in de wereld werden gestuurd, te beantwoorden. Dat deed hij dan als hij thuis was, in zijn landhuis „Slangenvecht" in Breukelen, en daar haalde hij dan ook weleens ietwat vreemde streken uit. Om het een en ander te noemen: hij schoot een geweer af om zijn gasten te waarschuwen dat het etenstijd was. Deftige mensen laten, als het diner geserveerd wordt, weleens een gong luiden, maar Kees liet de mensen zich een aap schrikken. Stel je voor dat in een stad als Amsterdam de warme avondhap op een dergelijke wijze werd aangekondigd...

Ander vreemd staaltje: Kees had, toen hij zelf al op leeftijd was, een oud paard dat Kee heette. Dit paardje droeg vaak een hoge hoed en liep zomaar in huis rond. „Ga jij eens even kijken of het eten al klaar is," zei oude Kees dan tegen oude Kee en dan stapte 't paard naar de keuken. Ach, is dat nou eigenlijk wel zo vreemd? Een verstandig paard in huis kan heel gezellig zijn, maar je moet er natuurlijk wel de ruimte voor hebben.

Ik zou je over Kees de Tippelaar nog meer willen vertellen. Over het instrumentje bijvoorbeeld dat hij altijd bij zich had en dat hij z'n „stappenteller" noemde. Als hij aan 't eind van een wandeldag de stappenteller raadpleegde, wist hij precies hoeveel kilometer hij had afgelegd. Verder had „Keesie" weinig bij zich. Als hij wat nieuws nodig had, dan kocht hij dat onderweg, als z'n hemd smerig geworden was, dan gooide hij 't weg en schafte zich een nieuw aan; had hij honger, dan schoot hij zijn eigen menu bij elkaar. Eenvoudiger en gemakkelijker kon het niet.

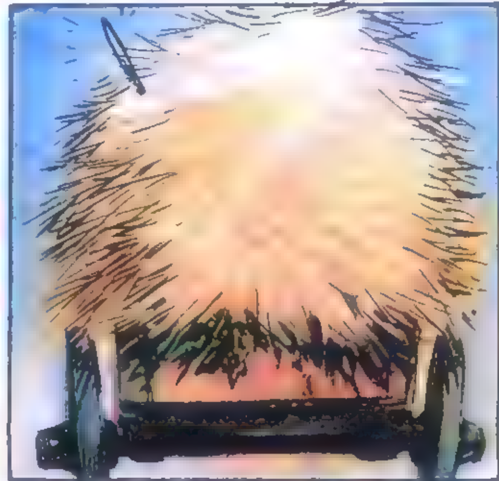
Dat was Kees de Tippelaar uit Breukelen en aan hem moest ik denken toen ik las dat volgende week in Nijmegen en Apeldoorn weer duizenden tippelaars van start zullen gaan.

ZORRO

WAT HET MOET MET DAT HOOI? MAN, DAT IS VOOR JULLIE EIGEN PAARDEN! BESTELD DOOR SERGEANT GARCIA!

DOOR DE SERGEANT ZELF? O, RIJ DAN MAAR DOOR.

MAAR OP DE BINNENPLAATS VAN DE CUARTEL...

GRIJP ZE EN LAAT ER NIET ÉÉN ONTKOMEN!

W-WAT IS D-DAT? **H-HELP!**

AI MI!

TWEE MAN BLIJVEN HIER, DE REST KOMT MEE NAAR BINNEN!

WOK

ER BLIJFT GEEN MENS HIER! ALLES MEE NAAR BUITEN! EN SLA ZE NEER!!

MAAR...

KALM NU, SERGEANTJE... TEGEN ONS KUN JE TOCH NIET OP.

W-WAT GAAT ER M-MET ME GEB...

MOND HOUDEN EN DOORLOPEN!

U...U GAAT ME TOCH NIET IN MIJN EIGEN CEL OPSLUITEN ?
DAT GAAN WE NU JUIST WÈL DOEN.

MAAR DAT IS NIET EERLIJK!
WIJ ZIJN NOOIT EERLIJK... DAG, HOOR!

EVEN LATER...
INWONERS VAN LOS ANGELES!
BENG!
KLENG

DE PUEBLO IS IN ONZE HANDEN! WIJ EISEN EEN LOSGELD VAN 50 PESOS PER INWONER! ALS IEMAND NIET BETAALT, WORDT ZIJN HUIS IN BRAND GESTOKEN!

ALS HET LOSGELD BETAALD IS, VERDWIJNEN WE... ZONDER SCHADE AAN TE RICHTEN!

DIT IS VERSCHRIKKELIJK! WE MOETEN ER IETS AAN DOEN, MAAR DE OVERMACHT IS WEL ERG GROOT...

LATER...
DOORLOPEN!
JA, GOOI HET HIER MAAR IN.

LUISTER! IK WEET WAAR EEN VAN DE RIJKSTE MANNEN UIT DE BUURT ZIJN GOUD VERBORGEN HEEFT. IK KAN U DAT GOUD IN HANDEN SPELEN...
VERTEL OP, MAN!

TERWIJL DON DIEGO DE AANDACHT VAN DE BENDELEIDER AFLEIDT, ONTFUTSELT HIJ HEM DE BOS SLEUTELS VAN DE CUARTEL...

NAAST DE TEERPUT BUITEN DE PUEBLO STAAT EEN HUT. STUUR DAAR TWEE VAN UW MANNEN NAAR TOE. IK ZAL ER OOK ZIJN.
GOED.

MAAR... WIJ DELEN DE BUIT!

LATER, IN DON DIEGO'S HACIENDA...
HET MOET LUKKEN, BERNARDO. DIE BENDELEIDER IS SLUW... MAAR OOK HEBZUCHTIG!

HIJ ZAL HET RISICO WEL DURVEN NEMEN, NU HIJ WEET DAT HET OM EEN SCHAT GAAT...

VOORUIT, BERNARDO! WIJ MOETEN ER VÓÓR DIE TWEE ZIJN!

LATER...
DIT IS TOCH DE PLAATS, WAAR WE NAAR TOE MOESTEN, HÈ?
JA, MAAR HET IS NOG VROEG. DIE KNAAP ZAL ZO WEL KOMEN.

WACHT U OP IEMAND, SEÑORES? KAN IK U VAN DIENST ZIJN?

IK HAD EEN IETS VRIENDELIJKER ONTVANGST VERWACHT!

OOK VAN U!
AU!

BOEI ZE EN BRENG ZE WEG.

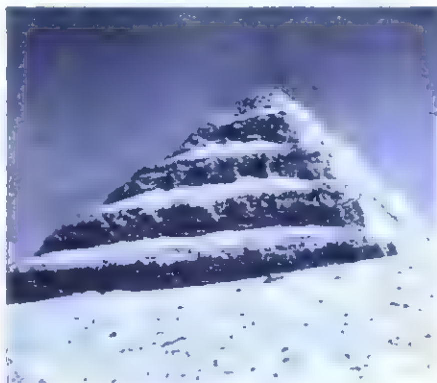

JE WEET WAAR NAAR TOE...

ALS JE KLAAR BENT, KEER JE TERUG NAAR DE HACIENDA. DE SLEUTELS LIGGEN IN DE GEHEIME KAMER!

HET EERSTE DEEL VAN ONS PLAN IS GELUKT. NU GAAN WE HET VERDER AFWERKEN...
WORDT VERVOLGD

KOLOSSEN UIT DE OUDHEID

EGYPTE... Wie denkt er niet onmiddellijk aan de piramiden en sfinxen die hier en daar in de dorre woestijn van dit land oprijzen; de kolossale bouwwerken, waardoor Egypte zo bekend is geworden, nagedachtenissen aan een rijk vorstengeslacht en overblijfselen van een verloren gegane cultuur. Maar behalve over het bestaan van deze enorme bouwsels weten we tegenwoordig ook heel wat over de functie, de geschiedenis en de bouw ervan.
Van oudsher was de piramide bedoeld als koningsgraf en pas veel later werden farao's ook begraven in rotsgraven, zoals bekend geworden is uit de onderzoekingen in het Dal der Koninginnen bij Thebe, waar ook Toetankamen werd bijgezet.
Vermoedelijk is de piramide ontstaan uit de **tumulus** of **mastaba**, een hoop aarde boven op het graf. Zo is ook de oudste vorm van een piramide te verklaren, de trapsgewijze opgebouwde piramide, die voortgekomen is uit een telkens nieuwe, boven op de vorige gestorte tumulus. De piramide van koning **Djozer** te Sakkara is er zo een. Later ontwikkelt zich uit deze trapsgewijze gevormde piramide de beter bekende piramide met gladde zijwanden, zoals bijvoorbeeld die van **Cheops**, die beschouwd wordt als een van de zeven wereldwonderen. In tegenstelling met de meeste andere, ligt de grafkamer in déze piramide niet ònder de grond, maar in het bouwwerk zelf. In de grafkamer staat de sarcofaag (stenen doodkist). De buitenkant van de piramide werd opgetrokken uit ter plaatse aanwezige zachte kalksteen, waaroverheen een laag hardere, gepolijste kalksteen werd aangebracht. Het materiaal waar van het inwendige is vervaardigd, is meestal graniet.
Hoe werd zo'n piramide gebouwd? Ja, dat is zelfs voor de geleerden van tegenwoordig nog een hele puzzel. Er zijn meer dan 2.300.000 blokken steen in verwerkt en dan kun je wel nagaan dat er een enorme druk wordt uitgeoefend op de onderliggende lagen. De vorm is zó precies uitgebalanceerd, dat er een flinke wiskundeknobbel voor nodig is geweest om de plannen en tekeningen voor zo'n bouwwerk op papier te zetten. Het staat nog te bezien of wij tegenwoordig, met al onze technische hulpmiddelen, in staat zijn in een betrekkelijk korte tijd zo'n fantastisch stuk werk af te leveren en daar kijk je wel even van op!
We moeten dan ook wel veronderstellen dat er onder de oude Egyptenaren heel wat knappe koppen rondliepen, die het „denk-"werk deden. Iedere hoek van de piramide is met de grootste zorgvuldigheid berekend en uitgevoerd, elke blok is zonder cement of iets dergelijks, precies passend op het vorige geplaatst, elk stuk graniet is spiegelglad gepolijst en zoiets kunnen alleen maar de echte vakmensen presteren. Het zware werk, lichamelijk wel te verstaan, werd verricht door arbeiders, horigen van machtige mannen en priesters, en soms door krijgsgevangenen.
Ook vroeger al was vruchtbaar akkerland zeldzaam en onmisbaar in Egypte; daarom gold er een bouwverbod op deze grond. Aan de rand van het ak-

Boven: De „trappenpiramide" van koning Djozer te Sakkara. De naam zegt genoeg

kerland lag een kleine voortempel, die door een lange overdekte gang verbonden was met de verderop in de woestijn liggende piramidetempel.
Een piramide met bijbehorende gebouwen bestaat altijd uit vier hoofdbestanddelen: 1) de daltempel, 2) de overdekte gang, 3) de piramidetempel en 4) de piramide zelf.
Het inwendige van de piramide is opgebouwd uit een buitengewoon ingewikkeld stelsel van gangen, zalen, kamers, schachten en bodemloze putten. Dit is goed te zien in de piramide van Cheops, ook wel „de Grote Piramide" genaamd: vanaf de eigenlijke ingang voert een naar beneden lopende gang naar een nooit afgemaakt vertrek. Een tweede gang loopt omhoog, werd versperd door enkele tonnen zware stenen om iedere toegang onmogelijk te maken, en voert weer naar

een volgende gang, die horizontaal loopt en uitkomt in de zogenaamde „koninginnekamer". De omhoog lopende gang gaat steeds hoger door, wordt steeds smaller en eindigt ten slotte in een klein vertrekje, voorzien van enkele stenen valdeuren. Dit vertrek was bedoeld als een soort voorportaal voor de grote en indrukwekkende „koningskamer", die helemaal van gepolijst graniet is gebouwd. Iedere kamer heeft een verbinding met de buitenwereld; de vertrekken zijn dus behoorlijk voorzien van frisse lucht. De druk die bovenliggende blokken op de zich daaronder bevindende uitoefenen is ontzettend groot. Om die druk boven de koninigskamer nu te verminderen, is er een aantal lege ruimten aangebracht, afgedekt met enorme granietplaten. Op de grote tekening kun je precies zien hoe het in elkaar zit.
Jammer genoeg verkeren de meeste piramiden in zo'n staat van verval, dat

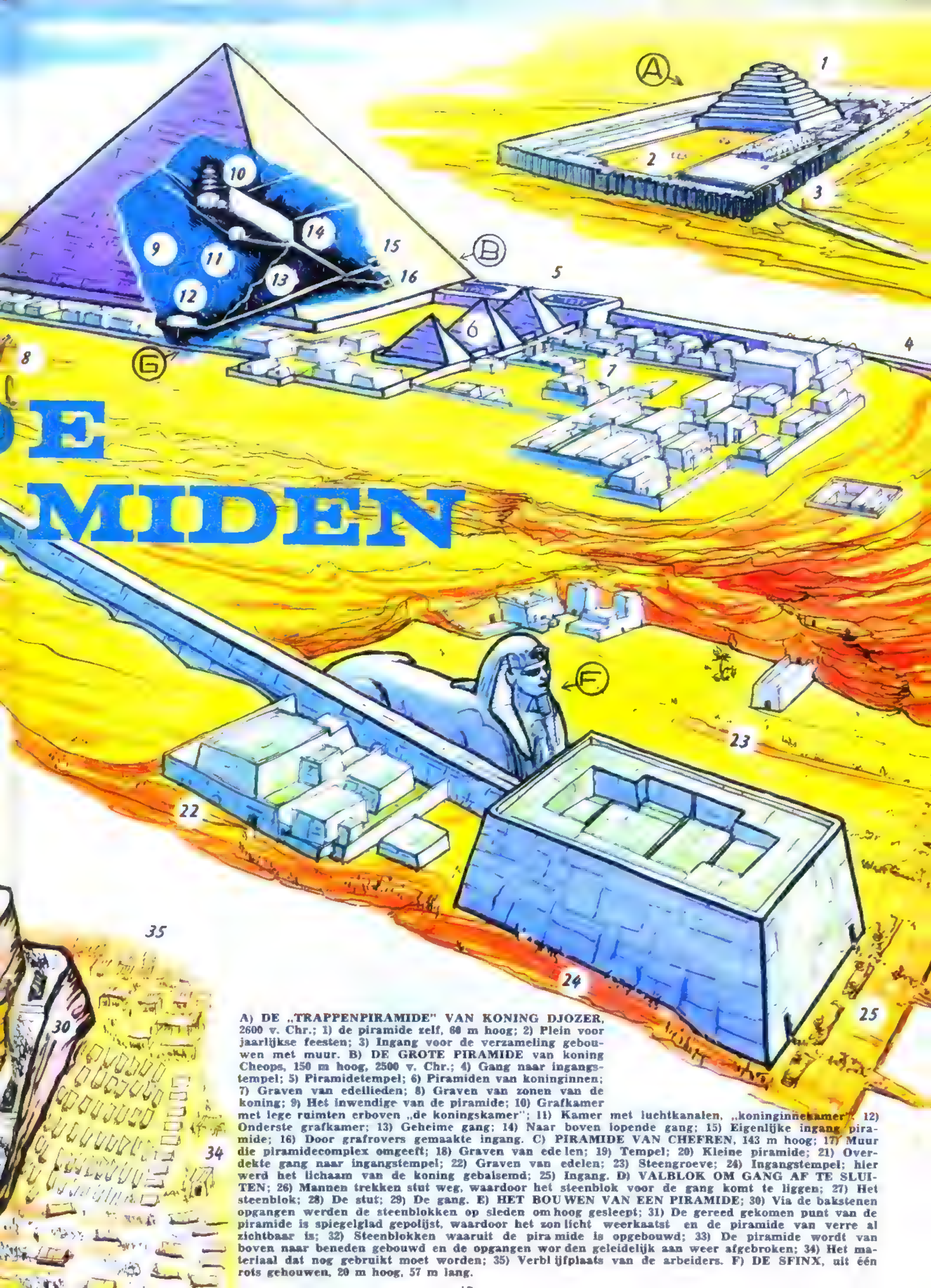

Boven: De grote sfinx van Gizeh, een liggende leeuw met het hoofd van farao Chefren. Links: De derde piramide van Gizeh; ervoor steenblokken van de tempel.

het levensgevaarlijk zou zijn ze binnen te gaan. Alleen de piramide van Cheops is voor het publiek nog toegankelijk. Jaarlijks zijn er dan ook honderdduizenden toeristen uit de hele wereld die hem ook van binnen komen bekijken, maar dat is echt alleen weggelegd voor de „stoerdere" vakantieganger, want iedere stap die je zet is wel een meter hoog. Er staan dan ook gidsen klaar die de toerist met een onvoorstelbare snelheid opduwen en optrekken helemaal tot bovenaan, waar hij dan met hartkloppingen honderdvijftig meter beneden zich de minder dapperen als mieren ziet rondkrioelen.

SLA OM

Pep
PLAAT
18
20
17
19
C
8
D
PIRA
21
D
27
28
29
E
31
30
30
32
33

A) DE „TRAPPENPIRAMIDE" VAN KONING DJOZER, 2600 v. Chr.; 1) de piramide zelf, 60 m hoog; 2) Plein voor jaarlijkse feesten; 3) Ingang voor de verzameling gebouwen met muur. B) DE GROTE PIRAMIDE van koning Cheops, 150 m hoog, 2500 v. Chr.; 4) Gang naar ingangstempel; 5) Piramidetempel; 6) Piramiden van koninginnen; 7) Graven van edellieden; 8) Graven van zonen van de koning; 9) Het inwendige van de piramide; 10) Grafkamer met lege ruimten erboven „de koningskamer"; 11) Kamer met luchtkanalen, „koninginnekamer"; 12) Onderste grafkamer; 13) Geheime gang; 14) Naar boven lopende gang; 15) Eigenlijke ingang piramide; 16) Door grafrovers gemaakte ingang. C) PIRAMIDE VAN CHEFREN, 143 m hoog; 17) Muur die piramidecomplex omgeeft; 18) Graven van ede len; 19) Tempel; 20) Kleine piramide; 21) Overdekte gang naar ingangstempel; 22) Graven van edelen; 23) Steengroeve; 24) Ingangstempel; hier werd het lichaam van de koning gebalsemd; 25) Ingang. D) VALBLOK OM GANG AF TE SLUITEN; 26) Mannen trekken stut weg, waardoor het steenblok voor de gang komt te liggen; 27) Het steenblok; 28) De stut; 29) De gang. E) HET BOU WEN VAN EEN PIRAMIDE; 30) Via de bakstenen opgangen werden de steenblokken op sleden om hoog gesleept; 31) De gereed gekomen punt van de piramide is spiegelglad gepolijst, waardoor het zon licht weerkaatst en de piramide van verre al zichtbaar is; 32) Steenblokken waaruit de pira mide is opgebouwd; 33) De piramide wordt van boven naar beneden gebouwd en de opgangen wor den geleidelijk aan weer afgebroken; 34) Het materiaal dat nog gebruikt moet worden; 35) Verbl ijfplaats van de arbeiders. F) DE SFINX, uit één rots gehouwen, 20 m hoog, 57 m lang.

SPAGHETTI ZOEKT

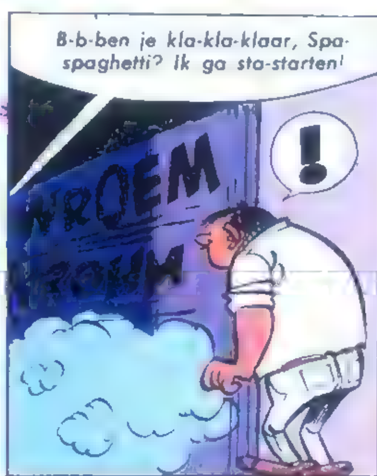

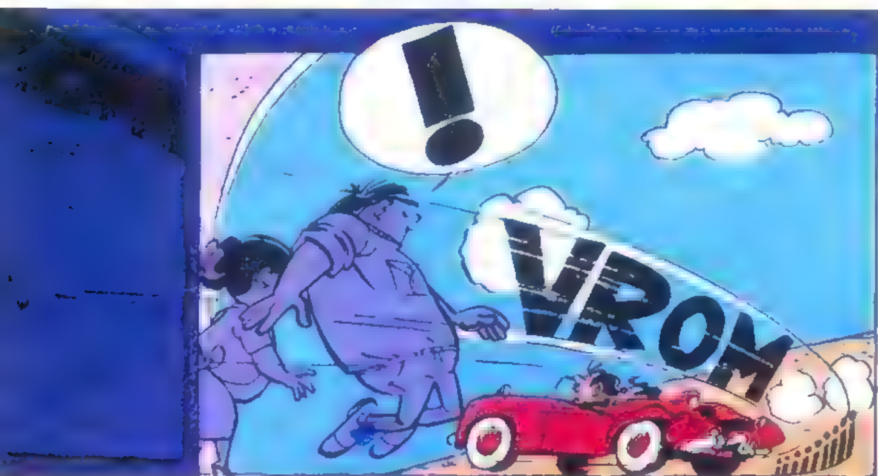

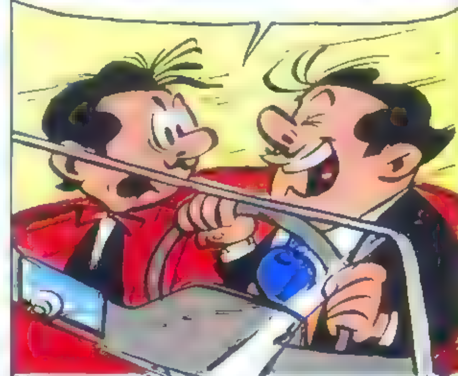

EEN BAANTJE

De situatie is uiterst verward geworden. Onze twee vrienden hebben gemerkt dat alle schilderijen van Prosjoetto's baas gestolen zijn. Prosjoetto doet een poging nog eens de wagen van Ossobouco te lenen ...

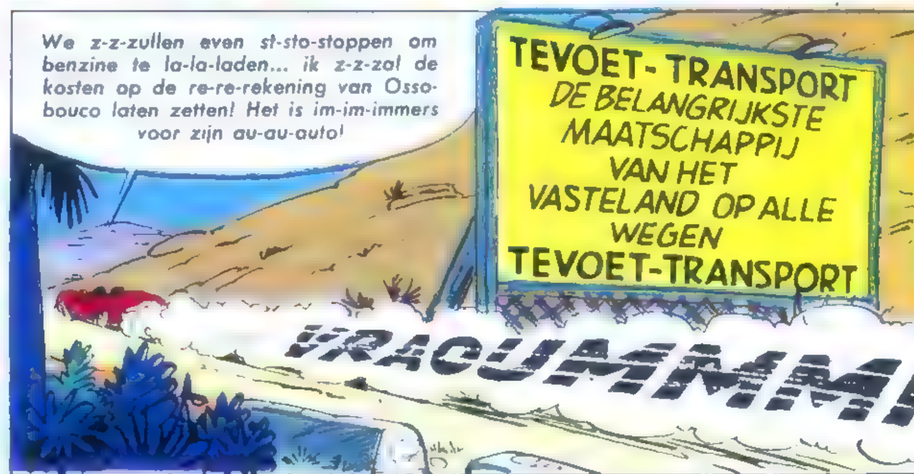

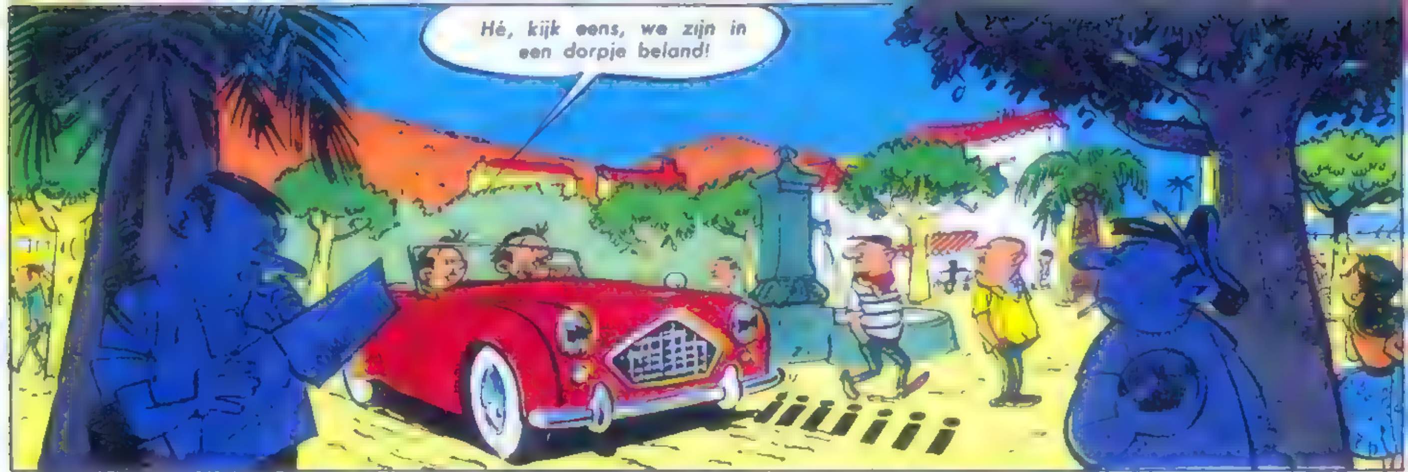

Hé, kijk eens, we zijn in een dorpje beland!

Hebt u mis mis misschien een vracht wa-wagen gezien waar T TEVOET TR TR-TRANSPORT op staat?

Jazeker, ik heb zo'n vrachtwagen die kant op zien gaan!
De vrachtwagen die ik gezien heb, ging anders die kant op!
Nietwaar! Die kant!
!

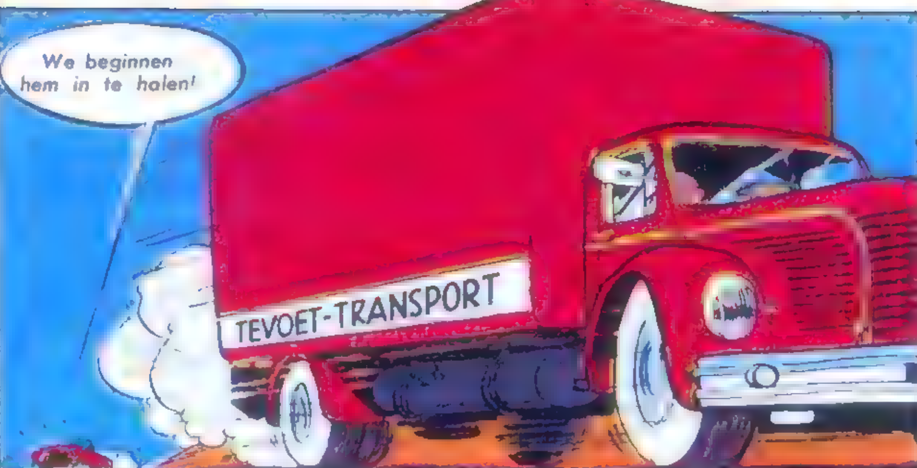

Die vr vrachtwagen pro beert ons om de t-t-tuin te leiden! Hij w weet dat hij achtervolgd w wordt!

OEI!
KRAKK!
L-laten we de grote w-weg maar weer ne-nemen!
HEEE!

BARBAREN!! ONZE FONTEIN!
Ik heb het nummer van de auto opgeschreven!

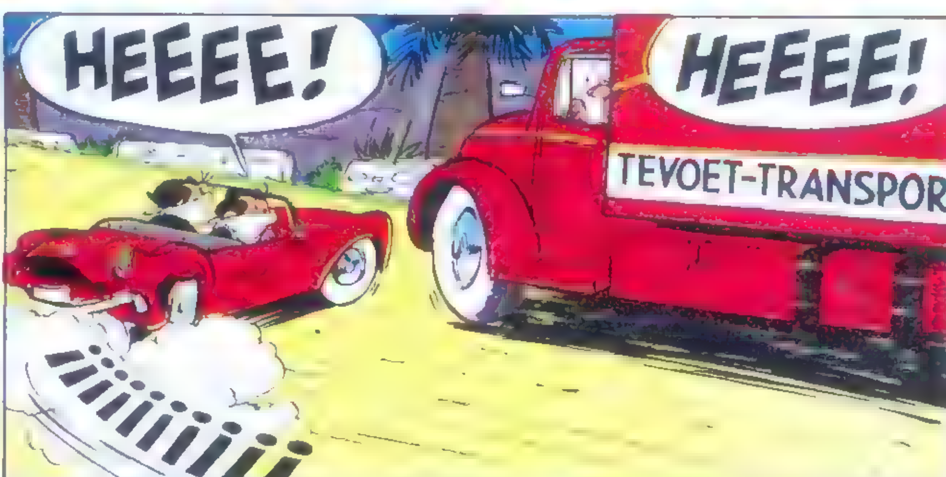

En op de grote weg.
Nee maar, Prosjoetto, kijk eens recht voor je uit!

Geen t-twijfel mo-mo-mogelijk! Dat is 'm!

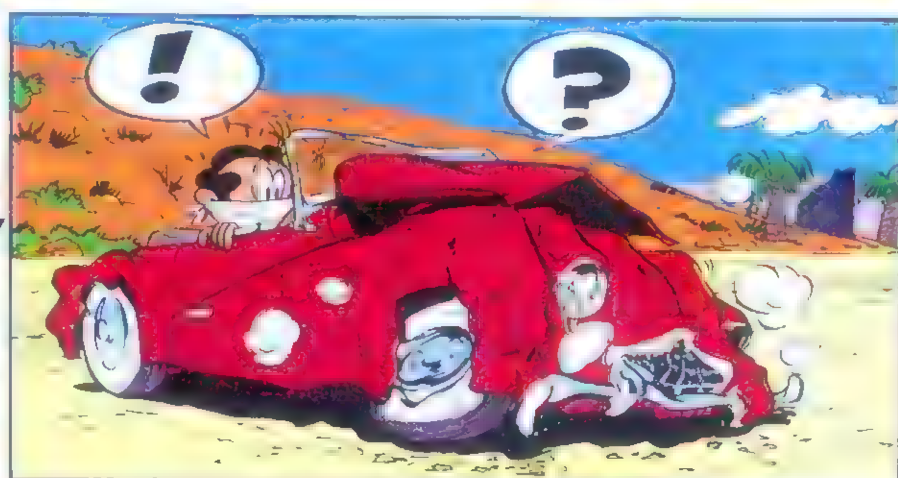

KRAASS
KLANG
BLOINNG
MAMMA MIA

STRAKS, op 27 juli, gaan ze weer van start, de jongens van „Ome Joop" Legerstee. Dan zal 's morgens rond 9 uur het sein gegeven worden op de Grote Markt in Arnhem en zullen 120 knapen tussen de 14 en de 17 jaar hun beste beentje voorzetten in de Tour der Verenigde Naties, een landelijk sportevenement, dat dit jaar voor de negende maal wordt gehouden.

DE KLEINE TOUR

Van Arnhem zullen de pedalen draaien naar Driebergen, van daar naar Amsterdam, vervolgens naar Rotterdam, dan naar Breda en via Dongen naar Heeze.

De Tour der Verenigde Naties heeft een aardige voorgeschiedenis, die haar begin eigenlijk vindt in de eerste naoorlogse

„Jongens, we hebben al weer lang genoeg gezeten! We gaan verder!" Onvermoeibaar, altijd enthousiast, en een vader voor zijn Tour-jongens dat is „Ome Joop" Legerstee

Uiterst links: Zo begon het vorig jaar. Thijs Zukofsky kreeg als eerste de gele trui aan, wegens zijn prachtige rapport. En trots dat-ie was!

Links: Voorafgegaan door Willem Viering, de karavaanleider, gaan de knapen van de Tour der Verenigde Naties van start.

Rechts: Even rusten en een hapje eten . . . En dan is er geen betere plaats dan een schaduwrijke plek in het bos, om wat te bekomen van de warmte

Uiterst rechts: Om na een lange tocht van Driebergen naar Amsterdam, aldaar nog eens fijn te sprinten in het stadion, dat is kerels-werk!

Links: De Tour is onderweg. Het is een internationale [illegible], waarvan de komst al een kilometer van te voren wordt aangekondigd door een luidsprekerwagen.

Rechts: Er kan van alles gebeuren tijdens een lange [illegible] gelezen. Maar dan is daar onmiddellijk de Tourdokter ter plaatse.

Uiterst rechts: Ook PEP zal dit jaar weer vertegenwoordigd zijn door een stel sterke knapen. Ook zij zetten natuurlijk hun beste beentje voor.

Onder: In Amsterdam werd ook een bezoek gebracht aan het Rijksmuseum. Allemaal hadden ze van de Nachtwacht gehoord, maar die werk van zo dichtbij te zien, dat was wat!

Daaronder: [illegible] op een lege maag [illegible] rijden. Maar Ome Joop Legerstee en zijn mannen zorgden er wel voor dat die magen goed gevuld werden.

GAAT WEER DRAAIEN

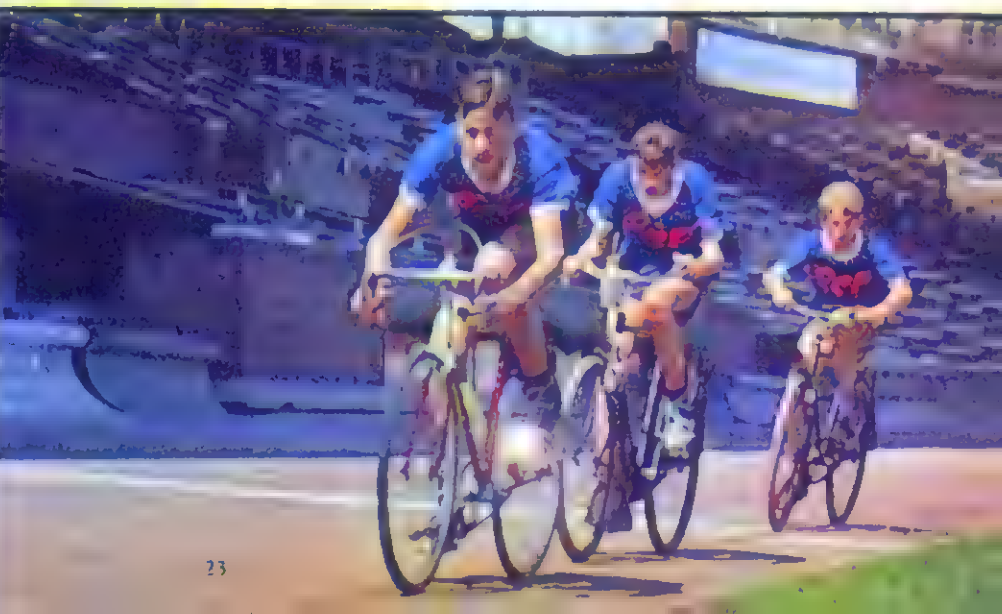
dagen, toen Arnhem, zwaar gehavend, voor de jeugd een terrein was waar nogal wat viel „uit te stukken". Wat de lieverdjes, die de getroffen gebouwen in en uit liepen, zich permitteerden, liep nogal eens uit de hand. Joop Legerstee vond dat er aan die wantoestand maar eens een eind moest komen en trad handelend op. Niet tègen de jeugdige vandaaltjes, maar vóór hen. Hij organiseerde straatvoetbalwedstrijden en al spoedig werd de belangstelling uit naburige wijken hiervoor zo groot dat er na een zekere tijd wel 56 elftallen in Arnhem en omgeving waren opgericht. Ome Joop ging verder en organiseerde atletiekwedstrijden. In 1948, toen Fanny Blankers tijdens de Olympische Spelen in Londen triomfen vierde, werd de eerste Jeugd Olympiade van Ome Joop gehouden. Maar Joop Legerstee keek verder dan Arnhem en omgeving en zo kwam hij ertoe een landelijk sportevenement in het leven te roepen: een wielerwedstrijd voor potige kereltjes van 9 tot 14 jaar, die hij de Tour de Frats doopte.

Die Tour verliep aanvankelijk wat primitief en ongeordend. Ome Joop kon de knapen op zijn brommer nauwelijks bijhouden. Maar de animo van deelnemers en belangstellenden was groot en in de jaren die volgden werd deze Tour, dank zij gulle gaven in natura en het verschaffen van gratis onderdak, steeds mogelijk gemaakt.

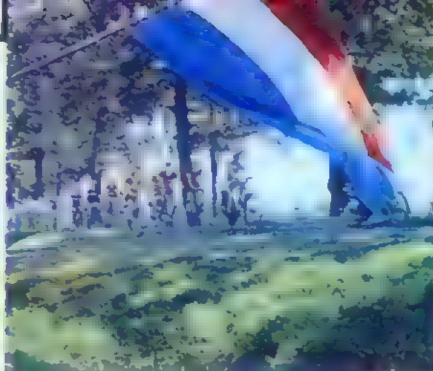
Op een mooie, zonnige middag zat Ome Joop met zijn vrouw te genieten van het uitzicht dat de Posbank (nabij Arnhem) biedt. Plotseling werd zijn aandacht getrokken naar een stel knapen die zich gereedmaakten, per fiets de steile en van S-bochten voorziene helling van de Posbank af te sjezen. Hij herkende al gauw een stel van „zijn" jongens. Ome Joop, die het gevaar van deze afdaling beter zag dan zij, greep direct in. Niet met een verbod, maar met een idee, zoals hij meestal penibele situaties te lijf gaat. „Jongens, wie het laatst beneden is, krijgt van mij een prijs!" was zijn belofte. Nou, er werd geremd van jewelste en iedereen kwam zonder brokken of kleerscheuren beneden. En daar, op die Posbank, kwam bij Joop Legerstee het plan op, ook voor de oudere jongens een Tour door Nederland te organiseren. Hij ging aan het werk en toen het nieuws over deze Tour ook Duitsland en België binnendrong, duur-

Linksboven „Ome" Joop Legerstee heeft een aandachtig gehoor als hij 't woord heeft. Boven. Een blik op de karavaan onder de Nederlandse driekleur door. Onder. Vermoeide benen vinden overal rust in schuren en .. gymnastieklokalen. Van „gein trappen" komt niet veel want na een dag fietsen ben je goed aan het eind van je Latijn.

de het niet lang of ook uit deze landen meldden zich aspirant-deelnemers. Die deelnemers kwamen en toen bleek de „Tour der Verenigde Naties" de enige juiste naam voor dit sportgebeuren. Het aantal deelnemers moet uiteraard beperkt blijven, want anders zou het einde ervan zoek zijn. Honderdtwintig jongens rijden er elk jaar mee. Een goed schoolrapport („Als er maar niet meer onvoldoendes op staan dan op het voorgaande," vindt Ome Joop) en een aanbeveling van onderwijzers of geestelijkheid geven de doorslag. „Knapen die er nodig eens uit moeten en de gelegenheid niet krijgen, maken een goede kans," zegt Ome Joop.

Het voeden en te slapen leggen van zo'n groep, die 6 dagen op stap is, vormen een heel probleem. Behalve een goede organisatie is geldelijke steun onontbeerlijk. Die steun heeft Ome Joop gevonden bij een aantal grote bedrijven in ons land, die zich bereid hebben verklaard elk een groep van 10 jongens te adopteren en de onkosten daarvan te dekken. Zo'n bedrijf krijgt dan automatisch het recht in deze Tour reclame te maken voor zijn produkt.

„Natuurlijk wordt er in de Tour een beroep gedaan op de eerzucht van de jongens, maar het behalen van een hoog aantal punten of het dragen van de Gele Trui zie ik niet als het belangrijkste," meent Joop Legerstee. „Wat ze van zo'n Tour overhouden, wat ervan blijft hangen, is veel belangrijker. Ze hebben tijdens zo'n rit geleerd met anderen om te gaan, ze hebben geleerd in een gemeenschap te leven, ze hebben ontdekt wat teamgeest is en dat leiding en overheid geen sta-in-de-weg hoeven te zijn, maar eenvoudig onmisbaar zijn voor een goede gang van zaken."

Uit de Tour der Verenigde Naties heeft hij vele leuke en blijvende contacten overgehouden. Verscheidene jongens van toen zijn inmiddels echtgenoten en vader geworden, maar hun „Ome Joop" zijn ze niet vergeten. En daar is de kleine man van de Tour maar wat blij om.

En het is geen wonder dat elke jongen die heeft meegedaan, prettige herinneringen aan hem bewaart. Hij kan met jongens omgaan als geen ander. Hij begrijpt hun problemen, maar heeft ze ook door; hij troost de jongen met heimwee, maar stelt verklikkers aan de kaak; zijn „ja" is „ja" en zijn „nee" is „nee", maar hij kan o zo goed de zon in het water zien schijnen.

„Laat ik niet zien dat jullie die boomgaard in gaan!" waarschuwt hij. Maar hij zorgt wel dat hij het niet ziet.

„Deze jongen hier is een jongen naar mijn hart," en hij legt zijn hand op de schouder van een huilend kereltje, dat kapot is van heimwee. „Die geeft meer om z'n vader en z'n moeder dan om deze hele Tour."

Boven en rechts. Tot slot twee zoentjes en een huldiging voor de winnaar.

En laat Ome Joop niet merken dat zo'n jongen uitgelachen wordt, want dan zijn de anderen nog niet jarig.

Joop Legerstee speelt met zijn Tour-jongens. Zo heeft hij een afspraak met een boer lopen, die hun een geweldige sensatie bezorgt. Joop sluipt met een stel een boomgaard in en gaat met ze appelen gappen. De boer stuift zijn woning uit, de jongens vluchten weg, maar Ome Joop kan zo gauw niet uit de boom komen en krijgt een fikse schop onder zijn achterwerk na. De appelengappers vinden dat geweldig, maar weten niet, zoals Ome Joop en de boer, dat die schop elk jaar terugkomt.

Joop Legerstee speelt graag komedie. Zo doet hij mee aan illegale grensoverschrijding en laat zichzelf en de jongens fijn betrappen door de Duitse douane, die van deze stunt allang op de hoogte is. Ome Joop doet dan vreselijk bedremmeld, maar toont zich even later een diplomaat eerste-klas, want de hele groep mag, zonder enige narigheid, de terugweg naar Nederland aanvaarden.

Op deze en velerlei andere manieren weet hij de Tour tot een evenement te maken dat de jongens lang bij blijft. Joop Legerstee heeft een stel trouwe volgelingen, die elk jaar in de Tour meerijden en zo langzamerhand onmisbaar zijn geworden.

Willem Viering, de wegwijzer, die altijd voorop rijdt en al jaren meedoet, ondanks een stel zware operaties en die daarom „IJzeren Willem" wordt genoemd; Gerritsen en Silvolde, die de jongens onderweg van hun panne afhelpen, en de heer Van Vooren, de tourdokter, die dan wel geen echte arts is, maar toch menigmaal geschaafde en gewonde jongens op de been heeft geholpen.

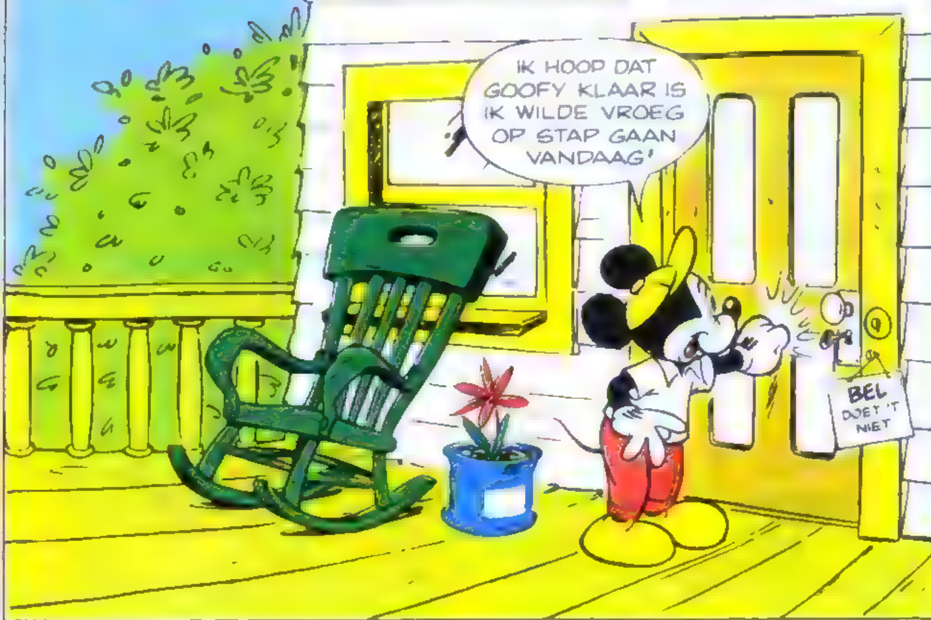
Het medeleven langs de weg is vaak hartveroverend en uit de enthousiaste toeschouwers is menig vaste medewerker naar voren gestapt. Ook van de zijde van de Rijkspolitie en Gemeentepolitie (Amsterdam-Rotterdam) geniet de Tour der Verenigde Naties een geweldige medewerking. „Het is elk jaar weer treffend hoe die mannen zich uitsloven om de route voor onze ploeg niet alleen veilig, maar ook interessant te maken," vertelt Ome Joop heel tevreden.

Hij is dan ook weer vol vertrouwen dat deze Tour van 1964 wederom een succes zal worden. Geen wonder ook. Het enthousiasme bij de organisatie èn de deelnemers staat er, zoals elk jaar, weer borg voor.

„En nu maar hopen op mooi weer. Niet te warm, want uitvallers willen we niet hebben, en geen regen, tenzij een mild verfrissend buitje, want daar zijn we niet bang voor," zegt Ome Joop.

Straks zal het zover zijn, de 27ste. Dan begint de Tour der Verenigde Naties in Arnhem. En dan maar fietsen, jongens, dat het een lieve lust is.

Mickey en Goofy
IK HOOP DAT GOOFY KLAAR IS IK WILDE VROEG OP STAP GAAN VANDAAG'
BEL DOET 'T NIET

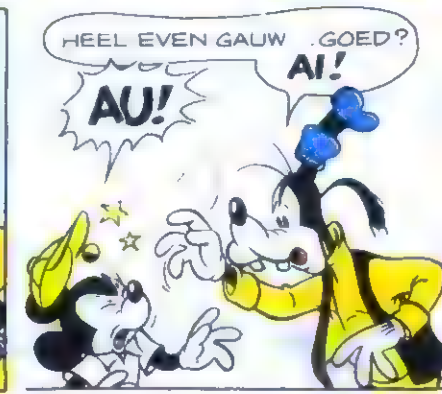

HÉ, MICKEY, FIJN DAT JE ZO VROEG KOMT'
JE BENT DUS AL KLAAR?
BEL

NOU, NEE, MAAR IK WIL GRAAG WETEN WAT JE ER VAN VINDT!
WAAR MOET IK WAT VAN VINDEN?

VAN MIJN GOOCHELTRUUKJES' GISTEREN GEKOCHT, ALLEEN HEBBEN ZE DE SPULLEN IN EEN VERKEERDE DOOS GESTOPT!
NEE.... "PRESTIDIGITATEUR" IS GEWOON EEN MOEILIJK WOORD VOOR GOOCHELAAR.
DE KLEINE DOE HET ZELF PRESTIDIGITATEUR

O... ZEG, IK ZAL JE 'NS WAT LATEN ZIEN. LET OP, DAN LAAT IK DIT BALLETJE VERDWIJNEN'
NIET NU!

HEEL EVEN GAUW .GOED?
AU!
AI!

IN IEDER GEVAL **ZIE** IK HET BALLETJE NIET MEER!
HET SPIJT ME. IK ZAL NOG WAT MOETEN OEFENEN.

NU EEN ANDER TRUUKJE. IK KAN AL MET TWEE BALLEN JONGLEREN!
KOM NOU MEE! WE MOETEN WEG'

EH WACHT 'NS EVEN...
JE HEBT TOCH WEL GEPAKT?!

JA... IK PROBEERDE ME ALLEEN TE HERINNEREN IN WELKE ZAK IK MIJN TANDENBORSTEL HAD GESTOPT'

LATER
WIJ GAAN NAAR EEN HEEL WOESTE STREEK TOE, GOOFY, WAAR HAAST NOOIT MENSEN KOMEN - ZEKER NIET IN DE ZOMER! DOE JE NOG STEEDS MEE?
OCH, JE KENT ME! IK BEN EEN ECHTE MEEDOENER!
WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS EN... SCHEPEN

EEN tijdje geleden heb je in PEP kunnen zien dat er heel wat postzegels zijn met de afbeeldingen van schepen. Het schip was in het verdere verleden het vervoermiddel bij uitstek voor grotere hoeveelheden goederen; auto's en treinen waren er toen nog lang niet. Dus was het niet zo vreemd dat de mens, na eeuwenlang òp het water te hebben gevaren, ook wel 'ns tochten ònder water wilde maken Een van de eerste pogingen ondernam een Nederlander, Cornelis Drebbel, die in 1620 op de Engelse rivier de Theems zijn boot demonstreerde. Twee jaar daarna maakte hij in zijn door twaalf roeiers voortbewogen onderwatervaartuig een tocht die drie uur geduurd moet hebben. Naar hem werd het eerste Nederlandse moederschip voor onderzeeboten genoemd, dat in 1913 in dienst werd genomen. Zo'n moederschip is een bóvenwaterschip, ingericht als drijvend steunpunt voor onderzeeboten om deze te bevoorraden en er kleine reparaties aan te verrichten.

Na Drebbel hebben zich ook anderen met het probleem „hoe beweegt de mens zich onder water" beziggehouden. In de Amerikaanse Vrijheidsoorlog heeft Robert Fulton — de man die als eerste stoom toepaste om schepen aan te drijven — een onderzees vaartuig ontworpen.

De eerste onderzeeboten werden door handkracht voortbewogen; pas na de invoering van de machine kwam de onderzeeboot goed tot ontwikkeling.

Ook tijdens de Krimoorlog (1854-1856) zijn heel wat onderzeeboten ontworpen, waarvan maar een enkele inderdaad gebouwd is. Zo kregen de Fransen Vilcoquet en Dechamps in 1855 zelfs octrooi op hun ontwerp, een geheel uit koper te vaardigen, 2,65 meter lang, 0,70 meter breed en 1,25 meter hoog scheepje met een glazen koepel, te besturen door één man. Ook de Engelsman Scott-Russel bouwde een onderzeeboot, die tijdens de eerste proeftocht volkomen naar wens onderdook, maar nooit meer is bovengekomen.

Op een postzegel van 1,50 Zloty, uitgegeven door de Poolse regering in Londen, werd de in Rotterdam gebouwde en in mei 1940 naar Engeland ontkomen Poolse onderzeeboot „Orzel" afgebeeld. Op de 5 groschen wordt een onderzeeboot door een vliegtuig aangevallen. Heel bijzonder zijn de zes zegels, uitgegeven tijdens de Spaanse burgeroorlog, voor de postverbinding per onderzeeboot, toen het noorden van Spanje afgesneden was van de rest van het republikeinse gedeelte.

In een door Roemenië in 1936 ter gelegenheid van een Marine-tentoonstelling uitgegeven serie zien we op de 1 + 1 Lei een onderzeeër.

Een periscoop staat op een Duitse zegel die in 1944 werd uitgegeven ter gelegenheid van de zogenaamde heldengedenkdag. Op een in 1943 uitgegeven zegel van 3 + 2 pfg zien we een onderzeeboot en een brandend schip. Om slachtoffers van door onderzeeërs en torpedoboten tot zinken gebrachte schepen te helpen, kwam Noorwegen in 1944 met enkele zegels, waarop voor zichzelf sprekende afbeeldingen staan. Een vliegdekschip, dat gebruikt werd om er vliegtuigen van te laten opstijgen ter bestrijding van onderzeeboten op de oceaan, zien we op een zegel van de U.S.A.

Amerika gaf op 28 mei 1948 een zegel uit waarop vier legergeestelijken werden afgebeeld, die in februari 1943 vrijwillig de verdrinkingsdood stierven toen het S.S. Dorchester in de Atlantische Oceaan door een onderzeeboot tot zinken werd gebracht. De vier stonden hun reddingsgordel af aan soldaten die er geen hadden. Het waren: George L. Fox, V. Poling, John P. Washington en Alexander D. Goode. Zij zijn afgebeeld boven hun schip.

CLINT en MAC

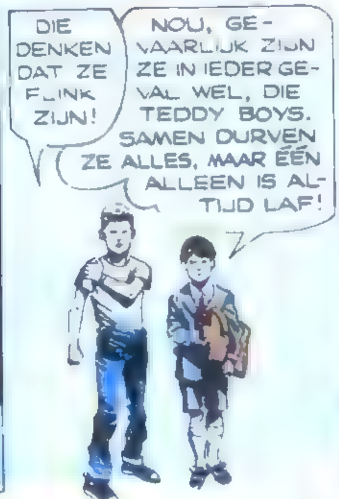
Onze twee vrienden Clint en Mac willen prins Charles op zijn verjaardag een schildpad cadeau geven. Om aan geld te komen, nemen zij een baantje aan als loopjongen. Hun eerste opdracht is een pakket te brengen naar een zekere meneer Smith, maar onderweg worden zij opgewacht door een troep nozems, die kennelijk minder goede bedoelingen hebben ....

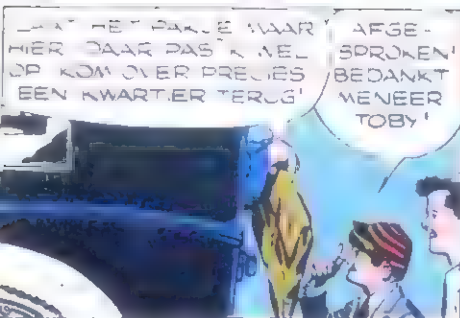

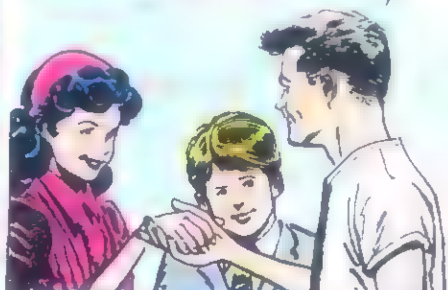

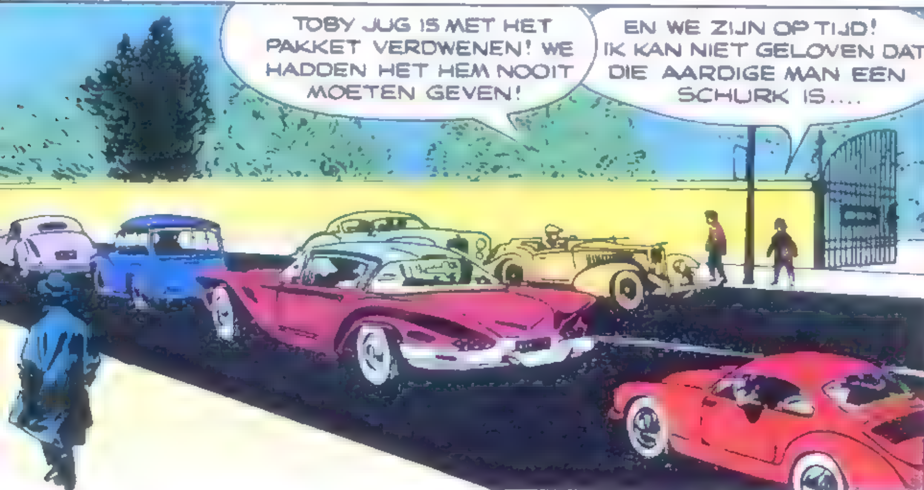

LAAT HET PAKJE MAAR HIER. DAAR PAS IK WEL OP. KOM OVER PRECIES EEN KWARTIER TERUG!
AFGESPROKEN! BEDANKT MENEER TOBY!

DE JONGENS KOMEN BIJ DE SCHILDPADDEN EN MAC STELT CLINT VOOR AAN PAMELA STUART
EN CLINT, BEVALT HET JE NOGAL, HIER IN LONDEN? VOEL JE JE THUIS IN ENGELAND?
JA HOOR! WE ZIJN NET NAAR DE SCHILDPAD WEZEN KIJKEN! WE HEBBEN ER ZELF OOK EEN!
EN DIE VAN ONS IS NOG GROTER DAN DEZE!

O JA? IK ZOU HEM BEST WILLEN ZIEN!
DAT KAN! ALS JE NAAR HET VERJAARDAGS-TUINFEEST VAN PRINS CHARLES GAAT!
WE MOETEN TERUG NAAR DE AUTO, MAC. KOM MEE!

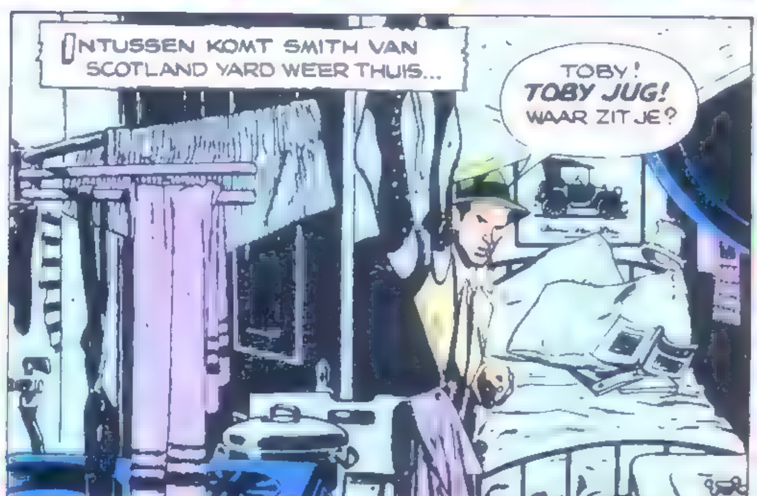

LEUK JE TE HEBBEN ONTMOET, CLINT.
VAN HETZELFDE, PAMELA. TOT ZIENS HOOR!

TOBY JUG IS MET HET PAKKET VERDWENEN! WE HADDEN HET HEM NOOIT MOETEN GEVEN!
EN WE ZIJN OP TIJD! IK KAN NIET GELOVEN DAT DIE AARDIGE MAN EEN SCHURK IS....

WE MOETEN HEM EN HET PAK VINDEN!
HIER STOND DE AUTO! MISSCHIEN HEEFT HIJ DIT KAARTJE LATEN VALLEN...

"BRECKENRIDGE EN ZONEN - LEDERWAREN... KEYWORTH STREET 27, KENSINGTON...
DAT ZEGT NIETS. WE KUNNEN BETER TERUGGAAN NAAR CAMDEN TOWN!
LEDERWAREN
BRECKENRIDGE & ZONEN
27 KEYWORTH ST
KENSINGTON

WE ZULLEN NAAR MENEER SMITHS HUIS GAAN EN ZEGGEN DAT WE HET PAKKET AAN ZIJN SECRETARIS HEBBEN GEGEVEN.
DAT LIJKT ME 'T BESTE, JA.

INTUSSEN KOMT SMITH VAN SCOTLAND YARD WEER THUIS...
TOBY! ***TOBY JUG!*** WAAR ZIT JE?

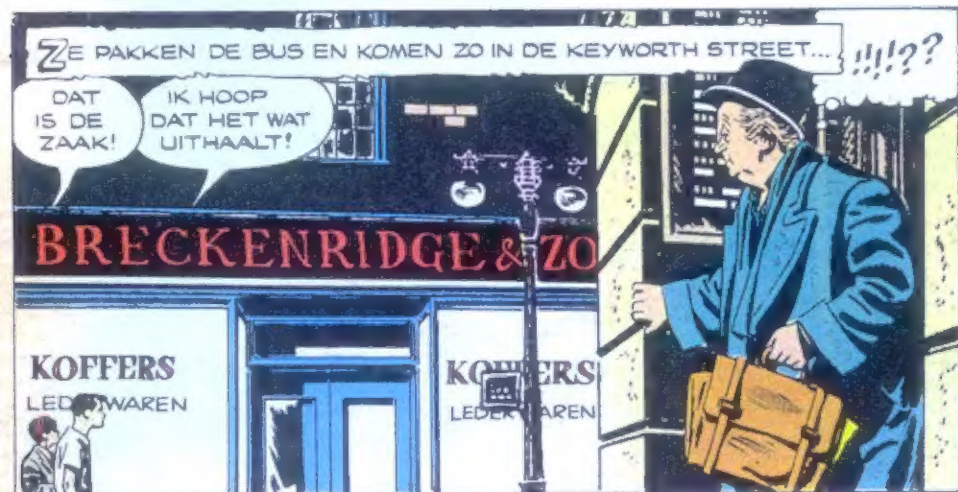

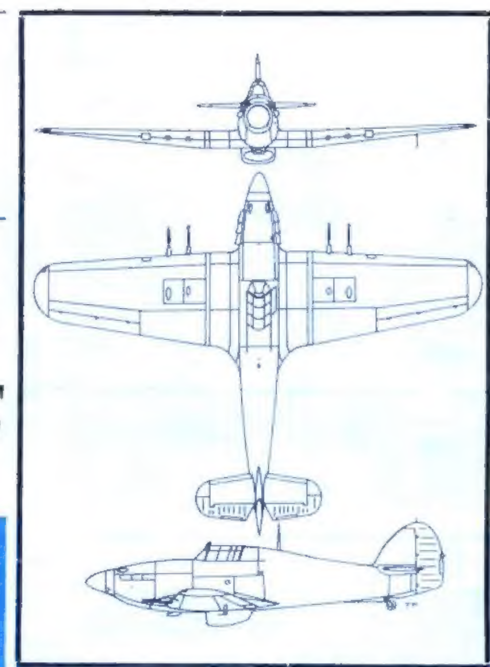

Het is heel duidelijk dat er iets vreemds aan de hand is met het pakket dat de jongens bij meneer Smith moesten bezorgen en waarmee Toby Jug er vandoor is gegaan. Zal het Clint en Mac lukken achter het geheim van de map te komen? Volgende week horen jullie er meer van!

WORDT VERVOLGD

TECHNISCHE GEGEVENS HAWKER HURRICANE 11C:

Spanwijdte 12,2 m, lengte 9,84 m, hoogte 4 m, vleugelopp. 23,93 m². Motortype: een Rolls-Royce Merlin XX van 1460 pk.
Max. snelheid 515 km/u, kruissnelheid 460 km/u, vliegbereik 730 km.
Bewapening: 8 of 12 Browning mitrailleurs, vier 20 mm- of twee 40 mm-kanonnen, bommen en raketten.

DE HAWKER HURRICANE

door
HUGO HOOFTMAN

SAMEN met de Vickers Supermarine Spitfire was de Hawker Hurricane de bekendste jager van de Royal Air Force tijdens de befaamde „Battle of Britain", die in 1940 boven Engeland werd uitgevochten. Wat de jonge RAF-vliegers met Hurricanes hebben gepresteerd in de zomerdagen van 1940, grenst aan 't ongelooflijke en we mogen echt wel zeggen dat de Hurricane daardoor onvergetelijk is geworden.
Het prototype van de Hurricane maakte zijn eerste vlucht lang voor de oorlog, op 6 november 1935. Niet alleen aan de „Slag om Engeland" nam de Hurricane deel. Het toestel vocht op wel 17 verschillende fronten en opereerde ook vanaf vliegdekschepen. Hurricanes werden aan Rusland geleverd voor gebruik boven het Oostfront. Ook Nederlandse jachtvliegers hebben tijdens de oorlog vanuit Engeland in Hurricanes gevlogen en zelfs in Nederlands-Indië vlogen Hurricanes met de Nederlandse oranje driehoeken op romp en vleugels.
In september 1944 leverde de Hawker-fabriek de laatste Hurricane af. Er waren er toen 14.233 gebouwd. De Hurricane dankte zijn succes voor een belangrijk deel aan de Rolls-Royce Merlin motor waarmee hij — evenals de Spitfire — was uitgerust.
De bewapening van de diverse Hurricane-uitvoeringen verschilde nogal: zo waren soms acht, soms twaalf mitrailleurs of vier 20 mm- kanonnen in de vleugel aangebracht, terwijl onder de vleugel bommen en raketten bevestigd konden worden.
Er zijn op het ogenblik nog twee vliegvaardige Hurricanes in Engeland. De Hawker-fabriek bezit er een (registratie G-AMAU-PZ865), de ander is de LF363, een Hurricane 2C.
De Hurricane was, toen hij bij de RAF in gebruik werd genomen, de eerste eendekker-jager, bovendien de eerste jager die een snelheid haalde van meer dan 500 km per uur. Tijdens luchtgevechten met de Messerschmitt Me-109's van de Luftwaffe, bleek de Hurricane de mindere wat betreft snelheid en stijgvermogen, maar het toestel was veel wendbaarder en dat bleek in luchtgevechten een enorm voordeel. De Hurricane had nog een bekleding van vliegtuiglinnen en was dus niet geheel van metaal. Er zijn tal van boeken over dit toestel gepubliceerd en daaruit blijkt wel dat er enorm veel over dit vliegtuigtype is te vertellen. PEP is waarschijnlijk het eerste blad in Nederland dat een kleurenfoto van de beroemde Hawker Hurricane publiceert! Als je goed kijkt, zie je misschien op de romp van het toestel een paar woorden staan: „The Last of the Many!", de laatste van vele... **Hugo Hooftman**

DE SCHAT van SCHARLAKEN RACKHAM

Kuifje is erin geslaagd het geheim van de Eenhoorn op te lossen. Daarmee is de Schat van Scharlaken Rackham nog niet gevonden. Diep in het geheim is Haddock al bezig de nodige voorbereidingen voor de tocht te treffen.

DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM

DE SCHAT VAN SCHARLAKEN RACKHAM

In zeevaartkringen wordt druk gesproken over het aanstaande vertrek van de trawler SIRIUS. Hoewel over het doel van de reis het diepste stilzwijgen in acht wordt genomen, zou dit, indien onze inlichtingen juist zijn, het opsporen van een schat betreffen.

Deze schat behoorde aan de zeeschuimer Scharlaken Rackham en bevond zich aan boord van DE EENHOORN, een schip waarvan verondersteld wordt, dat het einde XVIIde eeuw is gezonken.

De bekende reporter Kuifje, wiens sensationeel optreden in de zaak Vogel iedereen vers in het geheugen ligt, en zijn vriend, kapitein Haddock, zijn er in geslaagd de juiste ligging van het wrak van DE EENHOORN te bepalen en

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen / 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164, P.C.R. 88491. Prijs 7 frank. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.